

# Ніби метро

Володимир Даник

Ще темно... Ранок мов тривожна нота.  
Отож і ситуація проста.  
Не вперше вже — Микиті на роботу,  
А Гриць, бач, тротуари підміта.  
То ж діючи упевнено й розлого,  
Буденні підсумовує думки.  
Хоч і пенсіонерствує потроху,  
Але і підпрацює таки.  
То й у Микити інтерес гарячий,  
Хоч і проблем, як хмар під час грози:  
— То як усе ж працюється, козаче,  
У ці тривожні, нелегкі часи?!  
А Гриць, хоч і трапляються досади,  
Відразу ж, озирнувшись навсебіч:  
— Питаєш, як працюємо?! Завзято...  
Ніби метро у новорічну ніч!